

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en fortolkning af national lovgivning, hvorefter prisrevision er udelukket i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, og i særdeleshed kontrakter indgået i andet øjemed end udøvelse af de i direktiv 2004/17⁽¹⁾ omhandlede former for virksomhed, men som har en vigtig tilknytning til disse, forenelig med EU-retten (i særdeleshed artikel 3, stk. 3, TEU, artikel 26 TEUF, artikel 56-58 TEUF, artikel 101 TEUF samt artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) og det nævnte direktiv?
- 2) Er direktiv 2004/17 (såfremt det antages, at udelukkelsen af prisrevision i alle kontrakter, som indgås og gennemføres i de såkaldte specielle sektorer, direkte følger af direktivet) forenelig med de EU-retlige principper (i særdeleshed artikel 3, stk. 1, TEU, artikel 26 TEUF, artikel 56-58 TEUF, artikel 101 TEUF samt artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) »henset til uretmæssighed, urimelighed samt påvirkning af den kontraktmæssige balance og således af reglerne for et effektivt marked«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. april 2017 — Morgan Stanley & Co International plc mod Ministre de l'Économie et des Finances

(Sag C-165/17)

(2017/C 213/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Morgan Stanley & Co International plc

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt de udgifter, der er afholdt af en filial, som er beliggende i én medlemsstat, udelukkende er anvendt til transaktioner udført af selskabets hovedsæde, som er beliggende i en anden medlemsstat, skal bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, 3 og 5, og artikel 19, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾, gentaget i artikel 168, 169 og 173-175 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽²⁾, da fortolkes således, at de indebærer, at filialens medlemsstat på disse udgifter anvender filialens pro rata-sats for momsfradraget som fastslået ud fra de transaktioner, den udfører i sin registreringsmedlemsstat, og på baggrund af de gældende regler i denne stat, selskabets hovedsædes pro rata-sats for momsfradraget, eller en specifik pro rata-sats for momsfradraget, hvor den kombinerer de gældende regler i de medlemsstater, hvor filialen og selskabets hovedsæde er beliggende, især under hensyntagen til eventuel valgfrihed med hensyn til at pålægge transaktioner moms?
- 2) Hvilke regler bør finde anvendelse i den særlige situation, hvor de udgifter, som filialen afholder, både anvendes til at udføre dens transaktioner i registreringsstaten og til at udføre selskabets hovedsædes transaktioner, især med hensyn til begrebet generalomkostninger og pro rata-satsen for momsfradraget?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).